

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Szwecya i Norwegia. — Królestwo Polskie. — Rosya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Ogłoszenie.

Dla panującej w Stryjskim jak i w sąsiednich obwodach zarazy na bydło, odwołany został jarmark na woły w Kaluszu przypadający na dzień 29. bieżącego miesiąca. — Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 16. maja 1857.

Sprawy krajowe.

(Zaraza koni.)

Lwów, 21. maja. W Nowosiółce w obwodzie Tarnopolskim wybuchła zaraza na konie, której niezwykle pojawienie się w kraju naszym na szczególną zasługuje uwagę. Zaraza ta w miejscu wybuchu znacznie się rozszerzyła. Po dzień 11. b. m. zapadło na nią 60 koni, z tych 16 wyzdrowiało, 16 padło a 28 zostało w kuracji.

Z obserwacyi okazało się, że ta zaraza jest *zaraźliwą epizootyą* pojawiającą się w rozmaitych formach i rozmaicie nazywaną. Zowią ją także tyfusem końskim a pospolicie niebezpiecznymi zółzami. Niedbałe utrzymywanie koni, zła i niedostateczna strawa i złe stajnie są po większej części przyczyną epidemii. Gdy jednak niepodpada wątpliwości, że epidemia ta wśród pewnych okoliczności i nieprzyjaznych stosunków miejscowych stać się może zaraźliwą, przeto nakazane zostały potrzebne w tym względzie weterynaryjno-policyjne środki ostrożności.

(Pobyt Ich Mości Cesarstwa w stolicy węgierskiej. — Nowiny Dworu. — Zniesienie styp pogrzebowych.)

Wiedeń, 19. maja. Gazeta wiedeńska ogłasza następujące depeze c. k. jeneralnego gubernium w Budzie do Jego Excelencyi ministra spraw wewnętrznych:

„Buda, 17. maja. Wczoraj wieczór przejeżdżali się Ich Mości Cesarstwo chwilę po ogrodzie zamkowym i w okolicy. Dziś przed południem zajmował się Jego Mość Cesarz po nabożeństwie wyłącznie sprawami państwa; wieczór uczta familijna. Najdostojniejsza Arcyksiężniczka Gizela wyzdrowiała już zupełnie; ale zachorowała Arcyksiężniczka Zofia również na gorączkę ząbkową, do czego przyłączyła się jeszcze trwająca od 6 dni dysenterya, tak że musiano powołać z Wiednia na dwór tutejszy lekarza dzieci Dr. Götzę.“

„Buda, 18. maja. Dziś zrana jeździł Jego Mość Cesarz w towarzystwie licznej swity paropływem do Adony i bawił się polowaniem na ptactwo wodne, wyprawianem na wyspie należącej do familii Zichy. Za powrotem w południe zajmował się Jego Ces. Mość sprawami państwa.

Najdostojniejsza Arcyksiężniczka Gizela jest już zupełnie zdrowa, a Arcyksiężniczka Zofia ma się znacznie lepiej.“

— Jego Cesarzew. Mość najdostojniejszy Arcyksiężę Franciszek Karol przybył 18. b. m. o godzinie 11¹/₂ do Berna i po śniadaniu udał się o godzinie 12³/₄ w dalszą podróż do Pragi.

W rozporządzeniu c. k. krajowego rządu na Bukowinie z 26. stycznia 1856, względem zniesienia styp pogrzebowych, powiedziano: „Doszło do wiadomości tutejszej, że między włościanami panuje jeszcze niegdzie zwyczaj, wyprawiać stypy wprzód niż pogrzeb, a częstokroć nawet w tej samej izbie, gdzie ciało złożone.

A że ten zwyczaj nietylko jest zdrowiu niebezpieczny i życiu zagrażać może, a co jeszcze, że podczas takich uczty zwykle się ludzie oddają pijatce i obzarstwu, przeto pobożne uczucie za zmarłym zupełnie gaśnie, przeto nakazuje się, ażeby urząd powiatowy starał się stanowczo znieść tę nieprzyzwoitość najprzód stosownem naucezaniem, a powtóre silnym wpływem na podległe gminy, następnie, ażeby czuwał nad tem, by wydarzające się niekiedy po pogrzebie stypy, równie jak uczty podczas chrzcin i wesela nie za-

mieniały się w opilstwo, gdyż przeto nastęrczałyby sposobność do największej fizycznej i moralnej rozpusty.

Z tego samego względu na zdrowie i obyczajność wiejskiego ludu ma c. k. rząd powiatowy wydać rozporządzenie, ażeby proboszczowie przy każdej sposobności oświecali podległe gminy, jak wielkim jest upodleniem i jak zgubne prowadzi za sobą skutki zbyt częste używanie palonych napojów a osobliwie wódki i żeby duchowienstwo sumiennym wpływem powściągało gminy od szerzącego się coraz bardziej opilstwa i smutnych jego skutków.“

Portugalia.

(Demisyja ministra Ferrer.)

Lizbona, 9. maja. Minister sprawiedliwości Ferrer, podał się do dymisyi, ponieważ niepochwala konkordatu zawartego ze stolicą papieżką względem kolonii indyjskich.

Anglia.

(W. książę Konstantyn oczekiwany. — Posiedzenie w Izbach z 13. — Doniesienia z Mohamery. — Wystawa obrazów w Manszestrze. — Upór furmanów. — Sprawy w Izbach dnia 14. maja.)

Londyn, 14. maja. Królowa nieopuści Osborne przed 4. czerwca. Jak słyhać, ma się zebrać w Spithead eskadra na powitanie Wielkiego księcia Konstantego. Także rosyjskie okręta wojenne, mają przybyć z morza śródziemnego do Spithead.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby niższej odczytano po raz drugi bil Crauforda względem egzekucyi sądowej (Judgments executions-bill); 137 głosów oświadczyło się za a 90 przeciw wnioskowi. Bil ten żąda, ażeby każdy wyrok wydany w którymkolwiek upoważnionym trybunale połączonego królestwa, stał się prawomocnym w każdym innym trybunale Anglii, Szkocyi i Irlandyi przez samo wpisanie i ogłoszenie. Lordowi Grosvenor dozwolone zostało 137 głosami przeciw 99 wniesieniu bilu, który odnosi się do pokrycia kosztu wyborów do parlamentu.

Z Mohamery z 6go kwietnia piszą dziennikowi Times: „Powoli zaludnia się znowu miasto mieszkańcami, i ze wszech stron nadsełają Arabowie oświadczenia podległości. „Pozostańcie tu na zawsze i niedozwalajcie powrócić Persom!“ — wywołują do nas. Bazary są już otwarte, żywności mamy podostatkiem.“ — Jak donosi Globe, nadeszła do Mohamery wiadomość o zawartym w Paryżu angielsko-perskim traktacie na dniu 5. marca.

Wystawa utworów sztuk pięknych w Manszestrze otrzymuje z każdym dniem nowe przesyłki; pochwały ze wystawa jest dobra i urządzenie bardzo staranne, nakłania niejednego teraz do przesłania swego artystowskiego dzieła, z czem się potąd w obawie uszkodzenia ociągał.

Dwiestu furmanów tutejszego wielkiego towarzystwa omnibusów porzuciło wczoraj służbę dla wymuszenia większej płacy, sądząc, że przeto zastanowią całą komunikacyę w stolicy. Ale że w tym kraju nie zbywa bynajmniej na woźnicach, więc przyjęto czemprędzej innych, a towarzystwo postanowiło dla przestrogi po wszystkie czasy, nieprzyjmować nigdy do swej posługi żadnego z tych, którzy teraz wystąpili.

Londyn, 15. maja. Na posiedzeniu Izby wyższej z 14. b. m. przypominał Earl Shaftesbury swoją na przeszłej jeszcze sesyi wniesioną interpelacyę względem handlu opium, i że sprawę tę przedłożono prawnikom do rozważenia. Radby się więc dowiedzieć, jak dalece postąpili ci panowie z rozpoznaniem tej sprawy. Lord Kanclerz odpowiedział, że jeden z urzędników ministerstwa indyjskiego ułożył raport o handlu opium, ale ponieważ zależy to wiele na dokładnem podaniu, przeto prezydent bióra indyjskiego zawezwał dyrekcję kompanii indyjskiej, ażeby osądziła, czy niezawiera jakich dat fałszywych. Dotąd jeszcze znajduje się ten raport w ręku dyrektora, ale zapewne w kilku dniach już zostanie przedłożony prawnikom koronnym.

W Izbie niższej oznajmił Roebuck, że za dwa tygodnie zwróci uwagę Izby na stosunki Anglii z Brazylią. Sir C. Wood oświadczył, że budżet marynarki przedłoży na przyszłym posiedzeniu, a w poniedziałek zaproponuje w komitecie subsydjów przyzwolenie odnośnych pozycyi. Bil pana J. Perry względem poprawienia teraźniejszego prawa własności co do kobiet zamężnych odczytano po raz pierwszy. Podług prawa angielskiego jak dzisiaj, niemoże żona posiadać żadnego osobnego majątku.

Na posiedzeniu *Izby niższej* z 15. maja przedłożył *lord Palmerston* wniosek, który radzi znieść przysięgę składaną przez członków parlamentu, lub przynajmniej wyrzucić z rotty przysięgi ustępy, wzbraniające Izraelitom wstępu do parlamentu. *Sir. F. Theziger* oświadczył, że niebędzie sprzeciwiał się wniesieniu odnośnego bilu, ale wystąpi przeciw niemu przy drugim odczytaniu. *Lord J. Russell* przemawiał za projektem lorda Palmerstona, o ile odnosi się do przysięgi Izraelitów, popierał wniosek co do formy i zezwolił na wniesienie jego.

Francya.

(Ciało prawodawcze. — Przedłożenie sesji. — Poseł meksykański przyjęty w Madrycie. Kolonie karne. — Wyścigi konne. — Diecezye azyatyckie.)

Paryż, 14. maja. Ogłoszono w *Monitorze* dekret cesarski, którym sesya Ciała prawodawczego przedłużona została do 28. maja. Byłoby rozporządzenie wielce potrzebne. Ciało prawodawcze ma bowiem w przeciągu tych ostatnich czterech dni rozważyć jeszcze cały szereg ważnych spraw, mianowicie budżet, odnowienie przywileju banku, opodatkowanie papierów publicznych, połączenie towarzystw kolei żelaznych i subwencję państwa zaatlantycznym paropływem pocztowym.

Dziennikowi *Pays* donoszą, że pan Lafragua, nadzwyczajny ambasador meksykański, przybył 13. maja do Madrytu. Nazajutrz miał mieć konferencję z ministrem spraw zagranicznych.

Z Fontainebleau donoszą dziennikowi *Nord* z 12. maja: Jej Mość Królowa Wiktorya ofiarowała pod rozkazy Wielkiemu księciu Konstantemu okręt do Cherbourg, by przepłynął się nim do Osborne, i Wielki książę przyjął tę ofiarę.

Dr. Kern znajduje się także w gościnie w Fontainebleau.

Rząd postanowił, ażeby aż do zupełnego urządzenia kolonii karnej w Nowej Kaledonii, co dopiero za dwa lata nastąpić może, deportowano zbrodniarzy jeszcze do Kayenny.

W przyszłą środę mają oficerowie francuzcy i angielscy wyprowadzić wielkie wyścigi konne na równinie La Marche. Dziś przybyło już z Anglii kilku uczestników.

W Rzymie zajmują się w tej chwili nową organizacją diecezji katolickich w Chinach. W ogóle mają być w całym oryencie urządzone misye katolickie na nowych podstawach.

Belgia.

(W. książę Konstanty spodziewany w Brukseli.)

Bruxela, 15. maja. Pan Richter, tutejszy rosyjski pełnomocnik odjechał wczoraj do Paryża po rozkazy Wielkiego księcia Konstantego względem przybycia jego do Brukseli.

Włochy.

(Tajemny dowódz broni.)

„Monitore Toscano donosi z Piz z 10go b. m.: „Pierwszych dni kwietnia dowiedziała się policya, że w zatoce Genuy wynajęte zostały za znaczne ceny dwa okręta, które użyte być miały do tajemnych spekulacyi u wybrzeży południowych krajów włoskich. Dnia 25. kwietnia odpłynęły te okręta z Genuy naładowane wielkimi pakami. Dnia 27go kwietnia pokazał się w pobliżu Meloryi statek, który odwiedziło natychmiast dwóch politycznie podejrzanych mieszkańców Liurny; okręt ten jednakże nieprzybił do lądu, lecz oddalił się znowu w zachodnim kierunku. Dowiedziano się potem, że w nocy z 1. b. m. wysadzono między Combo i Migliarino wiele pak na ląd i sprowadzono potem wozami do Piz. W nocy z 9go udało się delegacyi pizańskiej wysledzić pięć takich pak i 98 muszkietów. Kilka osób podejrzanych przyaresztowano i śledztwo zostało wytoczone.“

Niemce.

(Sprawa duńska. — Amnestya w Austrii. — Przyjęcie księcia Napoleona w Dreźnie. — Wyroki na burzycieli pokoju w Gdańsku.)

Berlin, 15. maja. Dziś rana nadeszła tu z Kopenhagi odpowiedź rządu duńskiego z oświadczeniem, że z końcem miesiąca sierpnia zostaną zwołane stany księstw Holsztynu i Lauenburgu, ażeby mogły rozważyć te punkta ogólnej konstytucyi, których dotąd nieprzedkładano im pod obradę.

Dziennik *Vossische Zeitung*, który zresztą niebardzo sprzyja Austrii, powiada o amnestyi austriackiej: „Wydany właśnie akt łaski korony austriackiej odznacza się równie jak amnestya w prowincjach włoskich korzystnie w obec zachowania się w innych krajach, gdzie również skutkiem zaburzeń chwilowych popełnione zostały zbrodnie polityczne tego rodzaju: Zaburzenia w Austrii były nierównie niebezpieczniejsze niż w innych krajach stałego lądu i dlatego wydaje się tem wspanialszem postanowienie, zerwać zupełnie z ową przeszłością i pusić w niepamięć wszelkie dawniejsze, pożałowania godne wypadki.“

Książę Napoleon stanął w Dreźnie dnia 14. b. m. o drugiej godzinie po południu. Cesarsko-francuski poseł, baron Forth-Rouen, równie jak oficerowie królewscy przydzieleni do służby Jego cesarszczyńskiej Mości, wyjeżdżali naprzeciw księciu aż do Rödera. Jego król. Mość następcą tronu przyjmował dostojnego gościa w dworcu kolei żelaznej i odprowadzał go w otwartym czterokonnym powozie na zamek królewski, gdzie Jego ces. Mość wysiadł. W dworcu zgromadziła się liczna publiczność czekająca na przybycie księcia, i powitała go okrzykiem: „Niech żyje“, gdy królewski powóz opuszczał dworzec kolei żelaznej. Po krótkim pobycie w królewskim

zamku wyjechał książę do Pillnitz, gdzie bawią Ich Mość królestwo, i tu był na obiedzie. W powrocie z Pillnitz postanowił książę oddać wizytę Jej Mości Królowej Maryi w wili pod Wachwitz a później zwiędzić jeszcze teatr nadworny.

Wiadomo, że w Gdańsku na początku lipca z. r. z powodu zajścia między magistratem i korporacyami czeladzi powstały rozruchy, co spowodowało władzę wojskową do wdania się w tę sprawę. W wytoczonym przez miasto i sąd obwodowy w Gdańsku procesie przeciw hersztom tego rozruchu, zapadł temi dniami stanowczy wyrok. Z ośmiastu obżałowanych uwolniono 8 dla braku dowodów, dwóch za targnięcie się na urzędników policyi skazano na jedno-miesięczny, 7 za rozruch na 14-dniowy a jednego za obrażenie policyanta na tygodniowy areszt.

Dania.

(Skład ministerjum.)

Kopenhaga, 13. maja. Prezydent Heinzelmann wymówił się stanowczo od wstąpienia do gabinetu i dziś przeto nastąpiła zupełna zmiana ministerjum. Skład gabinetu będzie teraz następujący: Hall prezydent rady ministerjalnej i minister nauk; Andri — finansów; Krieger — spraw wewnętrznych w królestwie; Simony — sprawiedliwości; Lundbye — wojny; Michelsen — marynarki i tymczasowo spraw zewnętrznych; Unsgaard — spraw wewnętrznych na całą monarchię i tymczasowo dla Holsztynu-Lauenburga.

Szwecya i Norwegia.

(Skandynawizm. — Zbór kościelny protestancki.)

Sztokholm, 1. maja. Dnia 29. z. m. odbył się w wielkiej sali giełdowej bankiet polityczny na cześć terażniejszego wiceprezydenta Stanu miejskiego Schwan'a. Chciano mu tem złożyć dowód uznania publicznego za jego gorliwość, z jaką od wielu już lat pracował słowem i piśmem nad zniesieniem cła na Zundzie. W tym zamiarze zebrało się na sejm około 140 osób, po większej części znakomitych kupców i członków stanu miejskiego. Z pośród wielu toastów przypadł najbardziej do przekonania słuchaczy toast hurtownika L. J. Hjerta „na cześć Skandynawii“, a który rzekł między innymi te słowa: „A teraz moi panowie żywotcie mi wyrazić życzenia dalszego rozwoju i powiększenia żywotnych sił trzech narodów we wszystkich kierunkach co do rękodzielnictwa, umiejętności i sztuk, wykształcenia powszechnego, co do rozszerzenia miłości prawdy i tego wszystkiego, co piękne i pożyteczne między wszystkimi klasami społeczeństwa, tudzież dla zachowania wspólnej samoistności i wolności w lata najdłuższe. Niech żyje Szwecya, Norwegia i Dania. Niech żyje Skandynawia!“ Na toast ten odpowiedział p. Schwan między innymi: „Skandynawizm, jest polityką pokoju, podaje on dłoń przyjaźni wszystkim, a przedewszystkiem Niemczy, której wielki i dobrze zrozumiany interes prędeż lub później poprze najlepiej idee skandynawskie. Niemcza i trzy królestwa północne mają z wspólnym nieprzyjacielem do czynienia. Walka między arystokracją z jednej strony a wolnością prawnie ograniczoną z drugiej strony, między ciemnotą i światłem, nie przyjdzie zapewne do rozstrzygnięcia ani nad Bosforem, ani na Zundzie, lecz ostatecznie na polach Niemczy.“ — Tak samo wyraził się niedawno i słynny historyk norweskimi profesor Munch, a między innymi: że tylko wtenczas obstawałby za unią północną, jeśliby oraz łączyła Niemczę ze Skandynawią, i obie musiałyby wspólnie stawać przeciw pauslawizmowi.

Upewniają, że w miesiącu lipcu odbyć się ma w Kopenhadze zapowiadziany dawniej już zbor kościelny. Zaproszenie na zbor ten wyszło od trzech predykantów z Schoonen, od proboszcza katedralnego Gøtheborg i od czterech predykantów duńskich, którzy podpisali się na tem wezwaniu. W piśmie tem znajduje się wzmianka, że ludy północne coraz bardziej do siebie się zbliżają, i że mianowicie w urządzeniach religijnych i kościelnych uważałyby je należało za jeden naród. Jakoż rzecz się tak ma pod względem wyznania oficjalnego i powszechnej organizacyi kościelnej, lecz inaczej co do kościelnego ducha u ludu, ortodoxyi duchownych i karności kościelnej, zwłaszcza że to wszystko kwitnie jeszcze w Szwecyi, lecz w Danii całkiem już podpadło. Duchowni w Danii zaczynają zajmować osobne stanowisko w obec ustawy znoszącej przymus ceremonii chrztu świętego. Niedawno instalowany uroczyście w Kopenhadze biskup z Aalborg: kazał zeszedł niedzieli odczytać z ambony list pasterski, w którym oświadcza, że rozporządzeniem wspomnianem nie nadano sektom różniącym się żadnej koncesyi co do chrztu św., że tylko świecką konieczność chrztu uchylono, lecz zobowiązanie do chrzczenia nowonarodzonych w gronie ewangelicko-luterskiego kościoła utrzymuje się w mocy zupełnej.

Królestwo Polskie.

(Ułaskawienia.)

Gazeta warszawska z dnia 15. maja donosi: Jego Cesarska Mość na przedstawienie J. księcia namiestnika królestwa najmilszemu dozwolił raczył wychodźcom polskim: Napoleonowi Płoszczyńskiemu, Sewerynowi i Stanisławowi Czerwińskiemu, Sewerynowi Cybulskiemu, Józefowi Gawrońskiemu i Nikodemowi Neringowicz, których trzech pierwsi przebywają w Anglii, czwarty na wyspie Cyprze, piąty w Belgii, szósty zaś w Prusiech, powrócić do królestwa Polskiego na zasadach najwyższego ukazu z dnia 27. maja 1856.

Rosya.

(Amnestya w rocznicę urodzin cesarskich.)

Rocznice urodzin Cesarza Alexandra II. obchodzono 29. kwietnia w Petersburgu z wielkim udziałem, a nawet z serdecznością. Naród uwielbił nowego władzcę swego, który mu przywrócił spokój, a z nim tyle dobrego, i uczcił go przydomkiem „Dobrotliwego“ czyli łaskawego. Do przydomku tego nabył też Cesarz nowe prawo wydaniem w dniu urodzin swych dalszej amnestyi. Rozporządzenie w tej mierze do senatu rządzącego jest następujące:

„Pragnąc okazać nową łaskę poddanym naszym, którzy się skazili przestępstwami politycznymi, a potem nienagannem postępowaniem dowiedli swego żalu, oraz tym, którzy jeszcze w dawniejszym czasie, przed dniem naszej koronacyi, wróceniu zostali z miejsca wygnania lub w inny sposób ulaskawieni, równie jak spłodzonym, po wydaniu na nich wyroku sądowego, dzieciom prawym tak ich, jak i zmarłych po powrocie, rozkazujemy: 1) Będących rodem z gubernij wielko-rosyjskich, którzy pozbawieni byli praw stanu wyrokiem jenerał-audytoryatu z dnia 19. grudnia 1849 r., zostają w służbie wojskowej i znowu dosłużyli się stopni oficerskich: praporczykom: Dmitremu Achszarumow, Teodorowi Dostojewskiemu, Konstantemu Debu 1mu i Hipolitowi Debu 2mu, uwolnionemu od służby Praporczykowi Alexemu Pleszczew i podoficerowi Bazylemu Hołowińskiemu; powróconym z Syberyi do gubernij wewnętrznych: oficyalście kancelaryjnemu Sergiuszowi Durow, Felixowi Toll i Janowi Jastrzembkiemu, oraz prawym ich dzieciom, spłodzonym po wydaniu co do ojców wyroku sądowego, nadajemy poprzednie prawa pod względem pochodzenia, t. j. tym którzy posiadali przed wyrokiem szlachectwo dziedziczne, — wszelkie prawa szlachectwa dziedzicznego, a należącym do innych stanów — prawa ich stanów poprzednich, lecz wszystkim bez prawa do poprzednich majątków. 2) Będącym rodem z gubernij Zachodnich, którzy osądzeni, z pozbawieniem praw stanu, za należenie do rokoszu polskiego, do spraw emisaryuszów i tajnych towarzystw i za inne przestępstwa polityczne, dokonane przed i po pomienionym rokoszu, powróceni zostali z miejsc zesłania jeszcze przed dniem naszej koronacyi, równie jak spłodzonym, po wydaniu co do nich wyroku sądowego, dzieciom prawym tak ich, jak i zmarłych po powrocie do domu lub w gubernie wewnętrzne, nadać poprzednie prawa pod względem pochodzenia, na tych samych zasadach i pod temi samymi warunkami, co i osobom wymienionym w pierwszym punkcie tego ukazu, tylko bez tytułów honorowych, jeśli niektórzy z nich używali ich przed osądzeniem. 3) Łaskę, udzieloną poprzedzającym punktem, w równym stopniu i z temi samymi ograniczeniami rozszerzyć i na tych mieszkańców gubernij zachodnich, obwinionych o popełnienie rozmaitego rodzaju i w różnych epokach przestępstw politycznych, którzy, po pozbawieniu praw stanu, oddani byli do służby wojennej, rot areztanckich, lub ulegli innym rodzajom zesłania, a którzy potem, także przed dniem naszej koronacyi powróceni zostali do domów, uzyskali rangę, dymisyę lub otrzymali inne oznaki łaskawości Monarszej. 4) Mieszkańcom gubernij zachodnich, którzy, nieprawnie wydaliwszy się z ojczyzny, do jakiegobykolwiek bądź czasu i rodzaju przestępstwo ich odnosiło się, otrzymali pozwolenie powrotu z zagranicy jeszcze przed ukazem naszym z dnia 21. czerwca 1856 r., równie jak spłodzonym, po wydaniu na nich wyroku sądowego, dzieciom prawym tak ich, jak i zmarłych po powrocie do ojczyzny, nadać wszelkie poprzednie prawa pod względem pochodzenia, na tej samej zasadzie, na jakiej takowe nadają się, na mocy naszych decyzyj, powracającym obecnie z zagranicy wychodźcom polskim. 5) Tym z mieszkańców gubernij zachodnich, którym, na zasadzie 2go, 3go i 4go punktów niniejszego ukazu, nadają się prawa szlachectwa i innych stanów uprzywilejowanych, jeśli oni, po powrocie, przed ukazami naszymi z 21go czerwca i 26go sierpnia 1856 roku, z miejsc zesłania lub z zagranicy, postępowali, lub postępować będą w służbie w ciągu lat trzech, dozwalać wstępować do służby cywilnej, na zasadzie ogólnych istniejących w tym przedmiocie postanowień. 6) Udzieloną poprzednim punktem łaskę, rozszerzyć na wszystkich przestępców politycznych, rodem tak z gubernij zachodnich jak i innych części Cesarstwa, którzy są powróceni, lub wracać będą na zasadzie manifestu i akazu naszego z 26go sierpnia 1856 roku. Tych zaś, którzy służyli w miejscach zesłania, przypuszczając do służby w wydziale cywilnym bezzwłocznie po powrocie do domu, jeśli tego zapragną i jeśli główna zwierzchność miejscowa uzna ich tego godnymi. 7) Wszyscy wzmiankowani w niniejszym ukazie naszym mieszkańcy gubernij zachodnich, równie jak i wszyscy ci, którzy wracają będą z zagranicy i z miejsc zesłania na zasadzie ukazów naszych z 21. Czerwca i 26. sierpnia 1856 r., winni poprzednie prawa swe do szlachectwa dowodzić porządkiem przepisanych ogólnymi postanowieniami, na ten cel wydanymi. Dla przedstawienia takowych dokumentów naznacza się termin dwuletni, licząc go: dla tych, którzy dawniej wrócili do domów, od dnia ogłoszenia niniejszego ukazu naszego, a dla tych, którzy wracają na zasadzie wyżej wspomnianych ukazów naszych, od dnia przybycia ich na miejsce urodzenia. Dla małoletnich zaś, od dnia dojścia przez nich do pełnoletności. Rządzący senat nie zaniecha, dla wypełnienia niniejszej woli naszej, uczynić stosowne rozporządzenia.“

Azya.

(Postępowanie Chin z Francuzami. — Port-Imperial rosyjski.)

Zamordowanie misjonarza księdza Chapdelaine, spowodowało francuskiego pełnomocnika w Chinach, pana Coursy, poszukiwać na

władzach chińskich zadosyćczynienia za naruszenie istniejących traktatów. Przez kilka miesięcy nieodpowiadano weale na wezwanie. Pan Coursy ponowił je przeto temi czasy i miał nareszcie otrzymać odpowiedź dworu pekińskiego, która można uważać za rozpoczęcie układów z Francją. Chińska polityka zmierza teraz widocznie ku temu, by odosobnić zupełnie angielskich barbarzyńców, a natomiast pojednać się z innymi barbarzyńcami. Podług depeszy telegraficznej dziennika *Morning Post* z Paryża będzie lord Elgin oczekiwać barona Gross w Singapurze; obaj komisarze przybędą zatem równocześnie na widownie swego nowego działania.

Jak donosi *Monitor floty*, urządzają Rosyanie nad rzeką Amur w „Port Imperial“, wielki zakład marynarki. Port Imperial leży prawie o 130 mil na południe od zatoki Castrios pod 48° 58' północnej szerokości, a 140° 17' wschodniej długości. — Szczątki fregaty „Palaso“, którą zatopili Rosyanie, by nie dostała się w ręce Anglików, widać jeszcze w północno-zachodniej stronie zatoki. Tuż obok znajdują się dwie silne baterie. Nowy zakład marynarki w Port Imperial ma obejmować faktorye, baseny do naprawy okrętów, wielkie magazyny, silne fortyfikacje, słowem wszystko, czego potrzeba do umieszczenia i ochrony potężnej floty.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 17. maja. *Monitor* donosi, że Cesarz dnia 16. przybył do Paryża odwiedzić swego dawnego nauczyciela Viellard, który niebezpiecznie chory. Jego Cesarska Mość korzystając z tego krótkiego pobytu w stolicy odwiedził jeszcze raz W. księcia Konstantego, by się z nim pożegnać.

Paryż, 18. maja. Wczoraj przyjmował Cesarz J. M. Króla bawarskiego w Fontainebleau.

Paryż, 19. maja. Wczoraj wieczór renta 3% 69.42¹/₂. — Baron Gross odjedzie dnia 20. b. m. do Chin. — Hrabia Morny przybędzie na przyszły miesiąc do Paryża. — Zapewniają, że traktat handlowy z Rosją jeszcze nie został zawarty.

Londyn, 16. maja. Jenerał Bourgoyne, komendant korpusu inżynierów i kapitan Elphingston zaprosili jenerała Todtleben do Londynu na ucztę, którą mu chce wyprawić cały korpus inżynierów.

Poczta nowojorska, otrzymana wczoraj w Southamptonie paropływem „Vanderbill“, potwierdza pogłoskę o odrzuceniu traktatu Dallas-Clarendona w sprawie centralnej Ameryki. Rząd angielski niebędzie w tej sprawie przedsiębrał żadnych kroków, dopokąd lord Napier nie doniesie urzędowo o odrzuceniu traktatu. — Arcybiskup meykański został skazany na wygnanie.

Londyn, 18. maja wieczór. Lord Palmerston ogłasza w Izbie niższej poselstwo królewskie z oznajmieniem o zaręczynach królowej z księciem Fryderykiem Wilhelmem Pruskim. Lord Palmerston spodziewa się po zyczliwości parlamentu, że wyznaczy stosowny i godny posag, przytem proponuje, ażeby Izba wydała adres zawierający przyrzeczenie, że parlament to poselstwo wkrótce weźmie pod rozwagę. To zamęcie rokuje pomyślne następstwa polityczne. Adres przyjęty został jednogłośnie.

Turyń, 17go maja. Jutro rozpocznie kongres telegraficzny swoje posiedzenia.

Rzym, 17. maja. Ojciec św. był dziś w Borotto, jutro odjedźza do Ascoli i Fermo, zkąd na święto wniebowstąpienia powróci do Borotto.

Kurs lwowski.

Dnia 20. maja.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	44	4	48
Dukat cesarski	4	48	4	51
Pólimperyal zł. rosyjski	8	18	8	22
Rubel srebrny rosyjski	1	37	1	38
Talar pruski	1	32	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka	1	11	1	12
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	82	30	83	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	79	20	79	50
5% Pożyczka narodowa	83	52	84	30

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 18. maja.

w przecięciu

Obligacje długu państwa	5%	za sto	83 ³ / ₈ 7 ⁹ / ₁₆ 1 ¹ / ₂	83 ¹ / ₂
detto pożyczki narod.	5%	„	84 ³ / ₈ 7 ¹ / ₈ 15 ¹ / ₁₆	84 ⁷ / ₈
detto detto	4 ¹ / ₂ %	„	—	—
detto detto	4%	„	—	—
detto detto detto	3%	„	—	—
detto detto	2 ¹ / ₂ %	„	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834	—	„	—	—
detto detto z r. 1839	—	„	139 ¹ / ₄	139 ¹ / ₄
detto detto z r. 1854	—	„	110 ⁵ / ₈	110 ⁵ / ₈
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%	—	—	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%	—	—	—
detto galicyjskie i węgierskie	5%	—	80 ³ / ₈ 1 ¹ / ₂	80 ³ / ₈
detto krajów koron.	5%	—	—	—
Akeye bankowe	—	—	1004 1002 1003	1003
Bankowe listy zastawne 5% z term. wypłaty	—	—	—	—
za 12 miesięcy za 100 złr.	—	—	99 ³ / ₈	99 ³ / ₈
Akeye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	—	—	615	615

	za sto	w przecięciu
Akcyje austr. Instytut. kredyt. handlu i przemysłu na 500 zlr. (30% wpłacone)	242 ¹ / ₂ 243 ¹ / ₄	243
Akcyje c. k. uprzyw. tow. wschod. kolei żel. państwa na 200 zlr. czyli 500 franków —	—	—
detto na 130 zlr. czyli 325 frank.	287 ¹ / ₂ 288 ¹ / ₂	288
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 zlr. 2175 2185	—	2180
Akc. kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 zlr. —	—	—
Akcyje kolei Cesarzowy Elż. na 200 zlr.	201 ¹ / ₄	201 ¹ / ₄
Akcyje południowo-póln. niem. kolei komunikacyjnej na 200 zlr.	215	215
Akcyje kolei nadcaisańskiej na 200 zlr.	200 ³ / ₄ 201	200 ³ / ₄
Akcyje lomb. wen. kolei żel. na 192 zlr.	—	—
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 zlr. 570 568	—	568 ¹ / ₂
Akcyje austr. Lloyd'a w Tryeście na 500 zlr. —	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

	Dnia 18. maja.	w przecięciu.
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	2 m.
Augsburg za 100 zlr. kur.	105 ¹ / ₄ 1 ¹ / ₈ 1 ¹ / ₄ l.	105 ¹ / ₄ uso.
Berlin za 100 tal. prus.	—	2 m.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl. 104 ¹ / ₄	—	104 ¹ / ₄ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	77 ¹ / ₄	77 ¹ / ₄ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	152 ³ / ₄	152 ³ / ₄ 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	105 ¹ / ₂	105 ¹ / ₂ 2 m.
Londyn za 1 funt. sztrl.	10-11 ¹ / ₂ 12	10-12 3 m.
Lyon za 300 franków	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	104 ¹ / ₄ 1 ¹ / ₈	104 ¹ / ₄ 2 m.
Marsylia za 300 franków	121 ⁷ / ₈ 5 ¹ / ₈	121 ⁷ / ₈ 2 m.
Paryż za 300 franków	122 121 ⁷ / ₈	121 ⁷ / ₈ 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	266 265 ¹ / ₂	265 ¹ / ₂ 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	T. S.
Cesarskie dukaty	7 ³ / ₄ 7 ¹ / ₈ 8	7 ⁷ / ₈ Agto.
Dukaty al marco	—	Agto.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. maja o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84⁵/₈—84³/₈. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 93—93¹/₂. Lomb. wen. pożyczki z 5% 96—96¹/₂. Obligacje długu państwa 5% 83¹/₈—83¹/₈, detto 4¹/₂% 73¹/₈—73¹/₈, det. 4% 65¹/₄—65¹/₂, detto 3% 50¹/₄—50¹/₂, detto 2¹/₂% 41³/₄—42, detto 1% 16¹/₂—16³/₄. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 96. — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 95 — Detto Peszt. 4% 95 — Detto Medyol. 4% 94 — Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 88¹/₄—88¹/₂. Galic. i węgier. 5% 79³/₈—80⁵/₈. Detto innych krajów koron. 86—86¹/₂. Obl. bank. 2¹/₂% 64—64¹/₂. Pożyczka loter. z r. 1834 335—336. Detto z r. 1839 139¹/₄—139¹/₂. Detto z r. 1854 110¹/₂—110³/₄. Renty Como 16¹/₈—16³/₈. Galic. list. zastawne 4% 81—82. Póln. Oblig. Prior. 5% 86¹/₂—87. Glognickie 5% 82—83. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 86 — Obl. Lloyd'a (w srebrze) 5% 91¹/₂—92. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 112—113. Akcyi bank. narodowego 1002—1003. Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 236¹/₂—236³/₄. Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 123—123¹/₄. Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 262—264. Detto póln. kolei 211—211¹/₄. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 286¹/₈—286³/₄. Detto kolei ces. Elż. po 200 zlr. z wplatą 30% 100¹/₂—100³/₄. Detto Połud.-pólnocn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 106³/₄—107. Detto cisańskiej kolei żel. 100⁵/₈—100⁵/₈. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 256¹/₂—257. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 200—200¹/₄. Detto losy tryest. 103¹/₂—104. Detto tow. żegl. parowej 562—563. Detto 13. wydania — Detto Lloyd'a 420—422. Peszt. mostu łańcuch. 77—78. Akcyje młyna parowego wiedz. 66—67. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 27—28. Detto 2. wydania 37—38. Esterhazego losy 40 zlr. 77¹/₂—78. Windischgrätz'a losy. 27³/₈—27³/₈. Waldsteina losy 29—29¹/₂. Keglevicha losy 14—14¹/₄. Ks. Salma losy 40—40¹/₄. St. Genois 39¹/₂—39³/₄. Palfego losy 38¹/₂—38³/₄. Clarego 38¹/₂—38³/₄. Amsterdam 2 m. 87. — Augsburg Uso 105¹/₄. — Bukareszt 31 T. 265. — Konstantynopol 31 T. — Frankfurt 3 m. 104¹/₄. — Hamburg 2 m. 77¹/₄. — Liwurna 2 m. 105¹/₂. — Londyn 3 m. 10-12¹/₂. — Medyolan 2 m. 104¹/₄. — Paryż 2 m. 122 t. — Cesarskich ważnych dukatów agio 7⁷/₈. — Napoleondor 8 10. Angielski Sover. 10 17—10 18. Imperyal Ros. 8 24.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 20. maja.
Oblig. długa państwa 5% 83¹/₈; 4¹/₂ 73³/₈; 4% —; 4% z r. 1850 —; 3% —; 2¹/₂% —. Losowane obligacje 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 zlr.

335; z r. 1839 139¹/₄. Wied. miejsko bank. — Węgiers. obl. kamery nadw. — Akcyje bank. 1003. Akcyje kolei póln. 2100. Glognickiej kolei żelaznej — Oedenburgskie — Budwajskie — Dunajskiej żeglugi parow. 560. Lloyd — Galic. listy zast. w Wiedniu — Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 zlr. 616¹/₄ zlr.
Amsterdam l. 2 m. — Augsburg 105¹/₄ 3 m. Genua — l. 2 m. Frankfurt 104¹/₄ 2 m. Hamburg 77³/₈ 2 m. Liwurna — l. 2 m. Londyn 10—12¹/₂ 2 m. Medyolan — Marsylia — Paryż 122 Bukareszt — Konstantynopol 466 Smyrna — Agio duk. ces. 7⁷/₈. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. — lit. B. — Lomb. — 5% niż. austr. obl. indemn. 80⁵/₈; innych krajów koron. — Renty Como — Pożyczka z r. 1854 110⁵/₈. Pożyczka narodowa 84¹/₁₆. C. k. austr. akcyje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 282¹/₂ fr. Akcyje c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 235. Hypotekar. listy zastawne — Akcyje zachodniej kolei żelaznej —

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. maja.

Hr. Starzeński Leop., z Podkamienia. — PP. Borkowski Adam, z Poltylicza. — Chojcekl Stan., z Londynu. — Czarnowski Stanisł., z Zbieltowa. — Czarnomski Stanisł., z Tarnopola. — Mandis Jan, c. k. sekr. finans., z Zaleszczyk. — Mysłowski Ant., z Koropca. — Nisy Kar., z Tarnopola. — Osmólski Wład., z Góry. — Skrzyszowski Michał, z Belzca. — Siarczyński Zygmunt, z Wiednia. — Sroczyński Felix, z Brusna. — Węgliński Wojc., z Polanki. — Wiśniewski Tadeusz, z Kokulkiwiec.

Dnia 21. maja.

PP. Chi. i August, z Winograda. — Dzierzanowski Emil, z Tarnopola. — Kronstein Hipol., z Przemyslan. — Lingg, c. k. major, z Żółkwi. — Teimer c. k. rotmistrz, z Gródka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. maja.

Książę Radziwiłł Wilhelm, do Rosyi. — Br. Wallisch Józef, c. k. pens. major, do Janowa. — PP. Baczynski Konst., do Wiednia. — Czarnowski Stanisł., do Zbieltowa. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. — Czajkowski Hipolit, do Dydiatycz. — Jabłonowski Antoni, do Kurzan. — Łodyński Hier., do Milatyna. — Matkowski Józef, do Kniażoluki. — Malinowski Wiktor, do Ostrowczyka. — Oczosalski Stefan, do Rusiatycz. — Zgardziński Konstanty, do Uliczka.

Dnia 21. maja.

Hr. Borkowski Beleslaw, do Kormanic. — PP. Guczowski Kajet., do Nowogomiasta. — Hejdl Alexander i Lewicki Karol, do Krakowa. — Morawski Konst., do Sasowa. — Mandis Jan, c. k. sekr. finans. do Wiednia. — Mrozowiecki Jan, do Strzałek. — Nisy Kar., do Biżanki. — Pienczykowski Meliton, do Medwedowce. — Ribarsch Ign., c. k. kapitan, do Brzeżan. — Urbański Rudolf, do Dobrosina. — Węgliński Wojciech, do Polanki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.58	+ 9 1 ^o	79.1	zachodni sł.	pochmurno
2. god. popoł.	325.43	+ 14.5 ^o	64.9	póln.-zach.	" "
10. god. wiecz.	325.79	+ 10.6 ^o	85.9	zachodni	" "

W nocy deszcz 0—40.

TEATR.

Dziś: Przedstaw. polskie: „Dymitr Samozwaniec“, dramat historyczny.

Dnia 20. maja 1857 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

4. 34. 24. 18. 5.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 30. maja i 10. czerwca 1857 r.

KRONIKA.

Na pamiątkę odwiedzin Ich c. k. Mości w grocie Adelsbergu urządzono wystawę piramidę. Będzie ustawiona na tak zwanym placu Belvedere, na którym Cesarz Jego Mość pozwolił, ażeby nowa ta grotta nosiła najwyższe Jego nazwisko. Piramida, równie jak tablica nad wnijsiem do tej grotty z napisem: „Grotta Franciszka Józefa i Elżbiety“, sprowadzona już na miejsce jest z krajowego czarnego marmuru, a mianowicie z kamieniołomu pod Hölzenegg, koło Lublany. Pomnik ten zawicra następujący główny napis złotemi literami: „Powracając do domu z tryumfalnego pochodu, którego drogę oznaczyły niezatarte ślady monarchicznej łaski i łagodności, bawili tu dnia 11. marca 1857 po otwarciu grotty noszącej teraz najwyższe Ich Imiona, Franciszek Józef I. i Elżbieta.“ Na odwrotnej stronie jest napis: „Kamień ten niech przepowiada przyszłości rozgłosną radość dni dzisiejszych.“ Patryotyczne to przedsięwzięcie wywołane zachęta i pod kierunkiem nadwornego radcy hrabi Hohenwart, będzie pokryte z dobrowolnych składek, a przewyżką będą obdzieleni zrodzeni w Adelsbergu wojownicy w rocznicę festynu i złożonego holdu.

— Cesarz Jego Mość raczył przesłać kompozytorom węgierskiej opery „Erzsethel“, panom Franciszkowi Erkel i Franciszkowi Doppler, każdemu z nich kosztowny pierścień brylantowy z cyfrą swego imienia, następnie panu Karolowi Doppler i autorowi sztuki panu Czanyuga, po 50 dukatów w złocie.

— Oślawiony złoczyńca Vidocq umarł w Paryżu na dniu 13go b. m. w wieku 87 lat. W testamencie swym rozporządził, ażeby nikogo niezapraszano na jego pogrzeb; ale wyznaczył 300 franków na to, ażeby tak zwane „placzkii“ (placures) odprowadzały jego zwłoki na miejsce wiecznego odpoczynku. Spełniono jego ostatnią wolę i do stu bab towarzyszyło jego zwłokom. Vidocq było jak wiadomo w swoim czasie jeden z najsławniejszych złodziei w Paryżu. Ale jego zawód złodziejski został przerwany tem, że policya pozyskała go sobie i mianowała szefem policyi municypalnej. W tym charakterze wyświadczał Vidocq wielkie przysługi, ale później przybrano na jego miejsce innego exzłodzieja (Lacoura). Za panowania Ludwika Filipa jednak zmieniony został system, poruczać kierunek policyi municypalnej w stolicy sławnym złodziejom, i posadę tę nadawano mężom zacnego imienia i nieposzlakowanej moralności. Pan Carlier, później prefekt policyi a teraz radca państwa, piastował ten urząd przez długi czas z wielką zręcznością. Vidocq pisał swoje pamiętniki; wyszły one jeszcze w roku 1828—1829 i sprawiły wówczas wielkie wrażenie. Gdy Lacour zajął jego miejsce, urządził Vidocq rodzaj policyi sam dla siebie. Usługiwał mężom śledzeniem ich żon i na odwrót; dostarczał znaków handlowych, podejmował się zwracać kompromitujące listy, odszukiwał skradzione rzeczy i t. p. Mówią, że zostawił majątek.